

*visszafordulok az üldözött horizontról
csalódottan,
átnedvesedett inggel,
remek fáradtsággal,
olyan ízűvel, mint a boroké, vagy jobbal,
otthonom megpillantva,
látom, nem völgyben,
a horizont élén élek.*

KÁRPÁTALJAI FIATAL MAGYAR KÖLTŐK

FÁBIÁN LÁSZLÓ

Altató

*Ittál a vadak lábnyomából,
Azért vagy most ilyen távol.
Szarvasok sóhaja tör az égre:
József Attila, aludj el végre!*

*Csipkés fagyon, éles fagyon,
színét vesztí, kihül a vércsepp.
Nem fogsz fázni, nem fogsz fázni;
sírod bánatodnál mélyebb.*

*Aki isten, most van gondban:
hideg homályba takar szépen.
Remeg az alkony, fél az alkony
ablakot rázó nomád szélben.*

Március

*Hitemen az idő sebet vágott.
Százévesek zúgják az átkot.
Mennék, mert égek — s mi lesz nyáron?*

Lenne még pajtás — tizenhárom . . .

*Szelek szaladtak egymásba s a fénybe!
a távolságot nincs, aki védje.*

Padlássötétből márciusi ének:

szétzilált szelek összenéznek.

*Ölekezésük
sohase fájjon
mindent ingató
ingoványon.*

*Zúgó hatalom légy, pásztorok réme!
Te, zilált szelek testvérisége!*

FÜZESI MAGDA

Népdalvariáció

*Ha folyóvíz lennék,
bánatot nem tudnék;
hegyekről völgyekre
lassan folydogálnék.*

*Ha tengervíz lennék,
gyöngyöket ringatnék;
a szomorúságnak
koporsója volnék.*

*Ha katona lennék
halálig harcolnék:
sárkányfiseregben
fényes utat vágnék.*

ZSELICKI JÓZSEF

Öregség

*Halvánnyá halódó őszöm a siratóm.
Bordás testű lelkem, előtted töpörgök
Így érni halálra szomorú vigalom —*

*Mennék görcsnek fára,
A vizekbe kőnek,
Tág ívű terekre márciusi szélnek,
S nyílani másnak is magam virágával ...*